

Publicerad 2006-12-16 01:54 av Stefanie Nerman

vi tillfredsställer varandra mer än vad vi begär.

vi tillfredsställer varann, mer än vad vi begär,
mer än vi kan kräva av varandra,
& ingen kan den andra klandra.
& jorden & himlen fallar på plats,
Samtidigt under våran akt,
I all hast,
För att visa oss hela dens skepnad,
Så vi slipper vandra ryggradslösa efter letnad.

Smekandes, som en orange solnedgång
och vi känner inget tvång,
våra ögon väljer varandras själar,
och vi slavar för varandras kroppar som trälar.

dina andetag mot min fuktiga hud,
Får hela min själ att bli hel,
& dina händer, som ett tempels mittpunkt,
Får min kropp att verka som dess grund.
& vi har aldrig älskat varann mer,
Än i juusst denna stund.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Stefanie Nerman med Poeter.se id #11330 innehar upphovsrätten